

Abstrakt v českém jazyce

Cílem této práce je porovnat určení práva aplikovatelného na mimosmluvní závazky v České republice a Spojených státech amerických. Na začátku poskytují krátký přehled o mezinárodním právu soukromém obecně a poté o hmotném právu civilních deliktů v České republice a USA a dále o budoucích změnách v novém občanském zákoníku, který by měl platit od roku 2014.

Pátá kapitola se zabývá právem aplikovatelným na mimosmluvní závazky v České republice. Na prvním místě je zákon (zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním), ale většina jeho ustanovení byla nahrazena nařízením Řím II, které sjednocuje mezinárodní právo soukromé v rámci států EU. Obecné pravidlo pro právo aplikovatelné na mimosmluvní závazkové vztahy vzniklé z civilních deliktů je dle nařízení *lex loci delicti* (právo země, kde vznikla škoda). Řím II dále stanoví speciální pravidla pro odpovědnost za škodu způsobenou vadou výrobku, nekalou soutěž, škodu na životním prostředí atd. V České republice se nařízení neaplikuje na dopravní nehody, protože Česká republika je stranou Haagské úmluvy o právu aplikovatelném na dopravní nehody.

Šestá kapitola se soustřeďuje na právo aplikovatelné na civilní delikty v USA. První podkapitola se věnuje vývoji amerického mezinárodního práva soukromého obecně, včetně procesu opouštění rigidních pravidel ve prospěch více flexibilních přístupů a krátkého přestavení moderních metod. Po uvedení právních pramenů amerického mezinárodního práva soukromého popisují sedm různých metod určení rozhodného práva tak, jak je zaznamenal Symeonides. Každý stát má své vlastní mezinárodní právo soukromé a není metoda určení práva, která by výrazně převažovala, i když skoro polovina států se u civilních deliktů řídí podle Druhého Restatementu.

Kapitola sedmá se vrací zpět k českému právu a informuje o budoucích změnách v novém zákoně o mezinárodním právu soukromém a procesním, které by měl být v účinnosti od ledna 2014. Nový zákon se zabývá pouze oblastmi, které nejsou obsaženy

v nařízení Řím II. Z oblasti mimosmluvních závazkových vztahů se zaměřuje na narušení soukromí a osobnostních práv včetně pomluvy.

V poslední kapitole jsem vybrala některé problémy určování rozhodného práva, se kterými se setkáváme v obou systémech - kvalifikace, další a zpětný odkaz a výhrada veřejného pořádku.